

Jezus – Immanu'el – kennen als Vriend

Wat bedoelen we met de uitdrukking: God of Jezus 'kennen'? ¹

André H. Roosma

6 mei 2013
bijgewerkt: 11 aug. 2013

Veel christenen antwoorden volmondig en wélgemeend „Ja!” als je hen vraagt of ze God en/of Jezus 'kennen'. Hetzelfde als je vraagt of ze een relatie met Hem hebben. Toch zijn er veel gradaties in dat 'kennen' van God en Jezus, en in de relatie die we met Hem hebben.

Stel, we vragen een jongeman naar zijn huwelijk, en hij antwoordt: „*Nou, het eten is goed en ik leer ook steeds beter om de klusjes in en rond het huis te doen*”. Wat denkt u dan? Wellicht voelt u een soort medelijden met zijn echtgenote. Als een jonge vrouw op zo'n vraag reageert: „*Wel, ik heb weinig te klagen, ik heb alles wat ik nodig heb en ik kan goed opschieten met zijn andere familieleden*”, zou ik me toch afvragen of haar echtgenoot meer voor haar betekent dan een comfortabel inkomen en wat extra broers en zussen. Toch hoor ik regelmatig christenen spreken in dat soort termen over hun relatie met God. „*Ik heb niet te klagen, ik heb het goed in het leven*”, „*De huisgroep van de kerk is erg fijn!*”, „*Het stelt me gerust dat ik gered ben*”, of: „*In onze Bijbelstudies leer ik veel over hoe ik een beter leven kan leiden*” (als het al zo praktisch wordt!). Hen is geleerd dat ze in Jezus geadopteerd zijn als kinderen van God, omdat ze „Ja!” tegen hem gezegd hebben, of een bepaald gebed gebeden hebben, dus ja, dan heb je een relatie. Ze beredeneren dat ze intussen via Bijbelstudies en preken veel over God geleerd hebben en Hem dus ook wel een beetje kennen. Maar 'kennen' en 'kennen' zijn twee. Zoals we de chef of de caissière van de lokale supermarkt kennen, waar we regelmatig onze boodschappen doen, verschilt – hopelijk – hemelsbreed van hoe we onze levenspartner kennen, met wie we wellicht al vele jaren getrouwd zijn, of onze ouders of kinderen.

Een belangrijk onderscheid is of de relatie alleen of voornamelijk *functioneel* is, gericht op wat elk doet in interactie met de ander – zoals in het geval van de winkelchef of caissière en de klant – of voornamelijk *gebaseerd op een diepgaande existentiële band* die je met elkaar hebt, en die zich uit in liefde, zoals in ouder-kind relaties of in het huwelijk. Als die laatste soort relaties, waarin je een *relationele band* hebt met elkaar en elkaar echt diep leert kennen, gereduceerd worden tot *functionele* relaties, is dat armoedig en een voorbode voor problemen. En dat geldt ook voor de relatie tussen ons en God.

Nu liggen hier enkele zaken die het wat moeilijker maken. God is niet zichtbaar of tastbaar. Ook horen we Zijn spreken meestal niet met onze fysieke oren. Maar zoals we het vaak wel aanvoelen, als onze geliefde, vader of moeder, of een goede vriend letterlijk achter ons staat, zo kunnen we ook Gods aanwezigheid wel *bemerken*.

Het begint er dikwijls mee dat we Zijn aanwezigheid zien door de dingen die er gebeuren. Dat is net als bij de wind: door het bewegen van de bladeren aan de bomen, of zelfs hele takken, zien we dat er wind is. Zo merken we Gods betrokkenheid wanneer God ons iets zegt door Zijn Woord of door iets wat iemand anders tegen ons zegt. Het is alsof er ineens een extra schijnwerper op die éne zin wordt gericht. Hij 'springt eruit', we weten ons 'aangesproken'. Zo

¹ Dit is een artikel in een serie van korte basis-artikelen rond de **Immanuel levensstijl**. Voor meer informatie hierover, zie de websites: www.immanuel-levensstijl.nl en www.immanuel-pastoraat.nl. De blog van David Takle, 'Relationship With God', (op www.kingdomformation.org, april 2013), inspireerde me tot het schrijven van dit artikel. David Takle, medewerker van *Shepherd's House*, heeft diverse goede boeken en artikelen op zijn naam staan; zijn boeken zijn helaas nog niet vertaald in het Nederlands.

kunnen we Gods stem langzamerhand leren kennen, tot we Hem ook 'horen' met ons hart, wanneer Hij Zich persoonlijk en rechtstreeks tot ons richt. Het is vaak meer een zaak van 'ervoor open staan' dan van 'je best doen'. Laat me dit wat verduidelijken met een voorbeeld. Ik sprak eens een man die met veel persoonlijke levensvragen zat. Op mijn vraag, of hij die vragen al eens aan God voorgelegd had, antwoordde hij zo iets als: „*Nou, bidden heeft weinig zin, ik hoor toch nooit iets van een antwoord van God terug!*” Ik vroeg hem, of hij dit daar met mij nog eens wilde proberen, omdat ik geloof dat God ons wél antwoord wil geven op de vragen die we Hem stellen. Hij ging akkoord en we legden samen een van zijn belangrijke vragen aan God voor. Daarna liet ik het even stil. Toen vroeg ik hem: „*Waar denk je nu aan?*” Hij begon een heel verhaal, dat duidelijk een heel mooi en Bijbels antwoord was op zijn vraag. Halverwege stopte ik hem. Ik zei: „*Wat je nu allemaal zegt, lijkt precies een antwoord op de vraag die we zojuist aan God gesteld hebben.*” Hij: „*ja, maar dat zijn gewoon mijn eigen gedachten.*” Zo was hij gewend om Gods reacties niet aan God toe te schrijven, maar aan zijn eigen redeneren. Onder die manier van doen bleek een diep gevoel van onwaardigheid te zitten, dat hem moeite gaf zichzelf te zien als iemand om wie God zou geven en aan wie God gericht antwoord zou geven. Nadat we hierin ook om Gods heling hadden gebeden keerden we terug naar de oorspronkelijke vraag en de gedachten die daarna bij hem waren bovengekomen. We checkten of de gedachten die hij gekregen had, typerend waren voor zijn eigen, natuurlijke denken, of meer typerend voor Gods denken. Het bleek dat deze gedachten heel weinig overeenkomst vertoonden met zijn normale denkpatronen, en juist veel overeenkomst met hoe we God leren kennen door Zijn geschreven Woord: de Bijbel. Er ging een nieuwe wereld voor deze man open. Nog een beetje onwennig keek hij me aan. „*Dus God luistert wél naar me, en Hij wil wél antwoord geven, zelfs op mijn onbenullige vragen?*” Op basis van de Bijbel én persoonlijke ervaring, kon ik dat volmondig bevestigen (al wist ik ook dat deze vragen helemaal niet zo onbenullig waren als hij 't nu voorstelde, maar juist van groot belang voor de verdere koers van zijn leven). De Bijbel zegt dat we geloof nodig hebben – geloof dat God groter is dan onze obstakels, onze onwaardigheid, onze tekortkomingen. Hij kan ons hart bereiken. Het is aan ons om de deur voor Hem open te doen. Hij zal binnen komen, Zichzelf door ons laten kennen en Hij wil samen met ons eten (Openbaringen 3: 20; samen eten was in die tijd een teken van vriendschap en onderling vertrouwen).

Juist in dat soort persoonlijke interactie leren we God de Vader en God de Zoon (Jezus) steeds beter kennen. We leren attent te luisteren met de oren van ons hart. Daardoor merken we het eerder op wanneer Hij ons iets duidelijk maakt via Zijn stille stem in ons hart, via Zijn Woord, waar ineens een zin uit oplicht, of via een broeder of zuster die iets zegt wat een extra klank krijgt doordat de Heilige Geest het in ons hart bevestigt als een persoonlijk woord van God voor ons. Verder wil Jezus ons ook graag begeleiden in heel dat proces van Hem en Zijn stem beter te leren kennen. Hij laat ons er niet alleen in; Hij is betrokken.

Jezus zei dat Hem en God de Vader te kennen voor ons het eeuwige leven is (Johannes 17: 3). Dat 'eeuwige' slaat niet alleen op de duur ervan, maar ook op de kwaliteit. Het is een soort van leven dat niet gemakkelijk kapot te krijgen is – zelfs de dood heeft er geen vat meer op. We lezen dat in het Eerste of Oude Testament over Henoch, die 'wandelde met God', en de dood niet te zien kreeg. 'Wandelen met' – dat heeft iets ontspannends. Het is niet gestresst, alsof je bang zou moeten zijn dat er iets niet goed gaat. Het is wat je doet met een vriend. Er is vertrouwen, je wisselt samen dingen uit, je deelt je eigen gedachten en gevoelens én je luistert naar de ander, in dit geval: de Ander.

Soms is het fijn om hierin een voorbeeld te hebben – iemand die je op deze weg is voorgegaan. Iemand die de vreugde ervan heeft geproefd en zegt: ik wil hier elke dag méér van; ik wil God elke dag, elke minuut bij me weten en steeds beter leren kennen. Als u/je niet zo iemand kent, ga op zoek. Ook in de geschiedenis zijn er vele geweest, die hun ervaringen met ons gedeeld hebben via artikelen boeken, dagboeken of brieven (die later tot boek zijn verwerkt). Een mooi voorbeeld is Nicolas Herman, beter bekend als broeder Laurentius, Brother Lawrence of Frère Laurent, uit de 17de eeuw. Hij was een eenvoudig man, maar zijn dagelijkse wandel met God heeft al velen geïnspireerd op deze weg.

Het mooiste voorbeeld vinden we in hoe Jezus Zelf elke dag in afhankelijkheid van de Vader leefde en alles deed. Regelmatig lezen we dat Hij een berg op ging of anderszins Zich even

terugtrok, om alleen met Zijn hemelse Vader te zijn en met Hem te spreken. Hij zei ook letterlijk, dat Hij deed wat Hij de Vader zag doen. Voortdurend lette Hij op Zijn hemelse Vader. Zijn hart was afgestemd op de Vader. Zodoende verschilde Zijn manier van doen dikwijls met die van de meeste geestelijke leiders van die tijd. Toen Jezus iemand op de sabbat genezen had, waren ze het er niet mee eens. We lezen dan:

16 En daarom wilden de Joden Jezus vervolgen, omdat Hij deze dingen op sabbat deed. 17 Maar Hij antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe en ik werk ook.

18 Hierom dan trachtten de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen de sabbat schond, maar ook God zijn eigen Vader noemde en Zich dus met God gelijkstelde. 19 Jezus antwoordde en zei tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, **de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat de Vader doet, dat doet ook de Zoon evenzo.** ...

30 Ik kan van Mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en mijn oordeel is rechtvaardig, want **Ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft.**

Johannes 5: 16-19, 30 (nadruk toegevoegd; vgl. ook Johannes 6: 38; 8: 38; 9: 4; 10: 30; 14: 9)

Ook bij Zijn volgelingen uit de eerste eeuw lezen we hetzelfde. In het boek Handelingen lezen we voortdurend hoe zij luisterden naar God en geleid werden door Gods Geest – in hun omgaan met zichzelf en elkaar, in hun verwerking van wat hen overkwam, in hun spreken, in waar ze wel of niet naartoe gingen, et cetera. In alles betrokken ze God in hun dagelijkse leven.

Eerder waren de twaalf discipelen dat nog niet zo gewend geweest. Zoals alle volgelingen van geestelijke leiders in die tijd, keken ze naar Jezus op en hielden ze veel voor Hem verborgen. Maar gaandeweg hadden ze geleerd, dat Hij hen al door-en-door kende en dat het niet eng of moeilijk was om alles met Hem te delen, en veel naar Hem te luisteren. En tegen het eind, op de dag voor Zijn kruisiging, had Hij hen **vrienden** genoemd, en gezegd dat Hij alles openlijk met hen gedeeld had wat Hij Zelf van de hemelse Vader ontvangen had (Johannes 15: 15). Wat een heerlijkheid om zó vertrouwd met God te mogen leven!

Enkele vragen voor persoonlijke overdenking en/of bespreking in een groep:

- Bent u / ben jij vertrouwd met Gods stem ?
 - Zo nee, zou u/je dat willen worden ?
 - Zo ja, wat betekent dat voor u/jou ? Hebt u/ heb je dat wel eens tegen Hem gezegd ?
- Kent u mensen die dagelijks met God spreken ?
 - Indien niet, wilt u / wil je naar zo iemand op zoek gaan ?
 - Indien wel, wat ziet u / zie je in hun leven ? Zou u/je dat ook willen ?
- Wat zou u / je graag een met God willen bespreken ?
Wat weerhoudt u / weerhoud je ervan, dat nu te gaan doen ?

Gebed (als voorbeeld; kies zo mogelijk uw eigen woorden):

Heer Jezus, dank U, dat U mij verzoend hebt met God de Vader! Dank U voor Uw onuitspreklijke genade en liefde! Ik zou U wel beter willen leren kennen en beter willen leren letten op en luisteren naar Uw stem.

Ook U, hemelse Vader, prijs ik om Wie U bent. En ook U wil ik graag beter leren kennen en ik wil beter naar Uw stem leren luisteren.

Help me om daarvoor de rust te nemen. Help me, om Uw liefde te ontvangen en op U te vertrouwen. Ik heb U zo nodig!

Dank U, dat U dit gebed beantwoordt. In Jezus' kostbare Naam bid ik u dit. Amen

En neem dan na dit gebed ook bewust de tijd om naar God te luisteren, en een stukje uit Zijn Woord te lezen. Vraag Hem, u/jou te leiden in welk gedeelte u/je leest en om daarin Zijn schijnwerper te richten op wat Hij tot u/jou wil spreken.

Om verder te lezen

Brother Lawrence (Nicolas Herman; Frère Laurent), *Besef van Gods tegenwoordigheid*, Gideon, Hoornaar, 1999 (eerder uitgegeven als: *Licht in ons hart*, Carmelitana (B); vert. door: J.B.M. Laudy; van diverse Franse geschriften uit 1692/94; Engelse vertaling beschikbaar als: Brother Lawrence, *Practice the Presence of God*, ISBN: 0 88368105 6).

David G. Benner, *Open jezelf voor God – Lectio divina en leven als gebed*, Coconut, Almere, 2013; ISBN 978 90 72698 18 6 (vertaling, door Ymkje Kuipers en Martin Tensen, van: *Opening to God*, IVP, Downers Grove IL, USA, 2010).

Jos Douma, *Kijken naar de Heer*, Kok, Kampen, 2011; ISBN 978 90 435 0209 2.

Jos Douma, *Tijd met Jezus (366 dagen boek)*, Kok, Kampen, 2007; ISBN 90 435 1354 8; zie ook Douma's blog: 'Tijd met Jezus' (www.tijdmetjezus.nl).

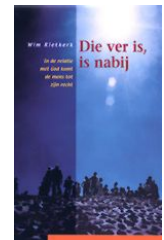
Jos Douma, *Jezus aanbidden – De glorie van Christus*, Kok, Kampen, 2008; ISBN 90 435 1274 5.

Janet Johnson, *Luisteren naar God – Genieten van Gods nabijheid door het lezen van de Bijbel*, Navigator Boeken / Novapress, Driebergen, 1999; ISBN 90 70656 91 4 / 90 6318 236 8 (vertaling, door Connie van de Velde-Oosterom, van: *Listening to God*, NavPress, Colorado Springs (USA), 1998).

John Piper, *Jezus zien en ervaren – en intens van Hem genieten*, Gideon, Hoornaar, 2003; ISBN: 90 6067 976 8 (vertaling, door An Molenaar, van: *Seeing and Savouring Jesus Christ*, Crossway / Good News Publ., Wheaton, 2001).

Wim Rietkerk, *Die ver is, is nabij – In de relatie met God komt de mens tot zijn recht*, Kok, Kampen (NL), 2005; ISBN 90 435 1095 5.

André H. Roosma, 'Ons bewust zijn van de aanwezigheid van God' , web-artikel op de *Immanuel levensstijl* website (www.immanuel-levensstijl.nl), dec. 2012.

André H. Roosma, 'Ons hoogste levensdoel: Innige verbondenheid met God', web-artikel op de *Accede!* website (www.12accede.nl), okt. 2002.

André H. Roosma, 'De Grote Herder – Die actief naar ons omziet' , web-artikel op de *Accede!* website (www.12accede.nl), dec. 2010.

André H. Roosma, '„IK BEN met u!” – Leven vanuit de belofte van Gods heerlijke Naam' , web-artikel op de *Immanuel levensstijl* website (www.immanuel-levensstijl.nl), nov. 2010.

André H. Roosma, 'Leven als kinderen van de Koning – wat ik leerde over pastorale hulpverlening uit Romeinen 14:17', web-artikel op de *Accede!* website (www.12accede.nl), aug. 2010.

André H. Roosma, '☩ – Aah!, of: Whow! – je verwonderen en verheugen als essentiële vaardigheid', web-artikel op de *Hallelu-JaH* website (www.Hallelu-JaH.nl), sept. 2012.

David Takle, 'Relationship With God', blog op www.kingdomformation.org, april 2013.

David Takle, *Whispers of My Abba*, Shepherd's House, Pasadena CA, USA, mrt. 2011; ISBN 978 1 93562904 7.

David Takle, *The Truth About Lies And Lies About Truth*, Shepherd's House, Pasadena CA, USA, 2008; ISBN: 0 9674357 9 4.

David Takle, 'Roeien of zeilen?', web-artikel op de *Accede!* website (www.12accede.nl), mei 2008.

A.W. Tozer, *Verlangen naar God*, CAMA Mijdrecht/Maarn / Novapress, 1995; ISBN: 90 6318 075 6; (vertaling, door P.J. de Gier, van: *The Pursuit of God* (1949), Christian Publications, 1982; ISBN: 978 1 60066015 3).

Dallas Willard, *God verstaan – Groeien in vertrouwelijke omgang met God*; Inside Out publ., 2006; ISBN: 978 90 7799200 6 (vertaling van: *Hearing God – Developing a Conversational Relationship With God*, InterVarsity Press / Zondervan, USA, 1999; ISBN 978 0 8308 2226 3 / 978 0 0062 8132 0).

Meer informatie en reacties

Voor meer informatie, vragen of suggesties naar aanleiding van dit artikel kunt u contact met me opnemen via e-mail: andre.roosma@12accede.nl

[Accede! home](#) of [naar de Immanuel levensstijl artikelen index](#)

Bedankt voor uw belangstelling!